

SV. ALBERTA DRAUDZES ZIŅAS

2015. gada septembris, oktobris * Nr. 73

Slavēts Jēzus Kristus!

Septembra un oktobra mēnesis Baznīcā ir ne tikai domāts, lai pieminētu ražas novākšanu lauku reģionos, bet pirmkārt to, ko pats Dievs mums dod **caur Baznīcas rokām**. Ja Baznīcai *ir rokas*, tad varam pajautāt, kas ir Baznīca kā

organisms? Un atbildi sniedz Baznīcas tēvi. Tā ir Kristus kopiena, kā ķermenis lielā - visplašākajā nozīmē mūžībā un mazākā, šaurākā - draudzes līmenī. Baznīcu varam salīdzināt ar īpašu grozu - vietu sevišķām veltēm, kas nāk no paša Dieva rokas. Šis izraudzītais šķirsts - ticīgo kopiena ir kā viens organisms, kā viena māja. Organisms *Baznīca*, sākumā kļūst līdzīgs Kristus Mātei Marijai, kura sevī nēsāja Mūžīgā un Neaizsniedzamā Vārdu. Jāņa Evaņģēlija 1. nodaļā lasām: *Un Vārds ir tapis miesa un dzīvojis starp mums*. Un varam pajautāt, kā dēļ, kā labā? Vai tikai Marijas, Pētera, Jāņa un citu Kunga mācekļu labā? Nē, arī mūsu labā. Manā labā Dievs, kurš ir pāri visam un visiem, kļūst par vienu no mums, lai mūs padarītu līdzīgus Sev.

“Tiem, kuri Viņu uzņēma, kas tic Viņa vārdam, Viņš ļāva kļūt par Dieva bērniem.” (Jņ 1, 12)

Tas, lūk, arī ir Baznīcas neizsmeļamais noslēpums, ja to salīdzina ar cilvēka ķermeni. Baznīca kā vienots mistisks organisms Kristū, kas ir Viņa rokas un kājas, ja var tā droši salīdzināt, - nes sevī mieru, pašātvību un pat mīlestību tiem, kas ir vāji un jūtas atstumti.

Pāvests Francisks savā homīlijā nesen atgādināja par šķelšanās un nesaskaņu sēšanu, kas notiek pat Baznīcas iekšienē. “Turpretī kristieši ir aicināti nest mieru un izlīgšanu, kā to darīja pats Jēzus”. Pāvests mudināja pārdomāt, ko es sēju – mieru vai nesaskaņas?

„Vēstulē kolosiešiem sv. Pāvils atklāj Jēzus „identitātes karti”.

Viņš ir „neredzamā Dieva attēls, visas radības pirmdzimtais”, Viņš ir pats Dievs (Kol 1, 15-20). Tēvs sūtīja Dēlu, lai Viņš samierinātu cilvēci ar Dievu. Pāvests Francisks norādīja, ka, pateicoties savai paklausībai, pateicoties tam, ka Jēzus pazemojās līdz pat nāvei -

līdz nāvei pie krusta, Viņš mūs samierināja ar Dievu. Līdz ar to, Viņš ir mūsu miers. “Tad, kad mēs runājam par mazām izlīgšanām, par miera žestiem, esam aicināti padomāt par mieru un izlīgšanu, ko mūsu labā panāca Kristus”. **Bez Viņa nav miera** – uzsvēra pāvests. **Bez Viņa izlīgšana nav iespējama!** Dzirdot tik daudz ziņu par kariem, par naidu, kas valda, tai skaitā, arī ģimenēs, mūsu uzdevums ir būt par miera un izlīgšanas cilvēkiem.

Tāpēc, zinot, ka mēs paši esam vāji Kristus miera un izlīguma veicināšanā, lūgsim mūsu Kunga Māti Mariju un visu svētos, lai viņi parāda mums šo ceļu - izlīgšanu sevī un ar citiem.

Prāvests t. Krišjānis

Vai labam kristietim pietiek ar priekšrakstu burtisku ievērošanu?

Ko nozīmē būt labiem kristiešiem? Vai pietiek tikai ar baušļu, tradīciju vai normu ievērošanu? – atbildi uz šo jautājumu atrodam pāvesta svētdien pirms lūgšanas „Kunga eņģelis” teiktajā uzrunā. Ārēji pareizi uzvesties vēl nenozīmē būt labam kristietim – viņš uzsvēra. Mēs esam pakļauti briesmām domāt, ka ar mums viss ir kārtībā, vai vēl sliktāk – uzskatīt, ka esam labāki par citiem tikai tāpēc vien, ka ievērojam normas, tomēr tai pat laikā nemīlam tuvāko, dzīvojam ar nocietinātu sirdi, esam iedomīgi un augstprātīgi. Taču kam jāpievērš

uzmanība un ko vajadzētu darīt, lai mēs būtu patiešām priekšzīmīgi ticīgie?

Pēc minētās lūgšanas Francisks vērsās pie pasaules sabiedrības ar diviem aicinājumiem. Pirmkārt, viņš pieprasīja likumdevējiem un valdībām respektēt reliģijas brīvību pasaulē un visai starptautiskajai

kopienai darīt kaut ko, lai tiktu izbeigta vardarbība un cilvēku ļaunprātīga izmantošana. Svētais tēvs norādīja, ka 30. augustā Harissā, Libānā, notika sīru katoļu bīskapa un mocekļa Flaviāna Mišela Melki beatifikācija. Kristiešu vajāšanu laikos viņš nenogurstoši aizstāvēja savas tautas tiesības un mudināja visus palikt stipriem ticībā. Pāvests atgādināja, ka kristieši Tuvajos Austrumos un citur tiek vajāti arī šodien. Mūsdienās ir vairāk mocekļu nekā pirmajos kristietības gadsimtos. Lai šī bīskapa beatifikācija kļūst viņiem par mierinājuma,

drosmes un cerības avotu! Otrkārt, Francisks aicināja ticīgos lūgties par visiem migrantiem – gan par tiem, kuri, mērojot tālo un bīstamo ceļu uz Eiropu, cieš, gan arī par to dvēselēm, kuri šajā ceļā ir zaudējuši dzīvību. Svētais tēvs apliecināja, ka arī pats par viņiem lūdzas. Viņš sevišķi vienojas lūgšanā ar kard. Kristofu Šēnbornu un visu Baznīcu Austrijā par 71 bojāgājušo, kuru vidū ir arī 4 bērni, kas tika atrasti smagajā automašīnā uz automaģistrāles Budapešta – Vīne. „Uzticēsim katru no viņiem Dieva žēlsirdībai un lūgsim, lai Viņš palīdz mums efektīvi līdzdarboties pie tā, lai neļautu notikt šādiem noziegumiem, kas ir apvainojums visai cilvēcei”, sacīja pāvests.

Atgriežoties pie sākotnējā

jautājuma par to, ko nozīmē būt labam kristietim, jāatgādina, ka svētdienai veltītajā Marka evaņģēlijā dzirdam diskusiju starp farizejiem un Jēzu par senču tradīciju ievērošanu (*sal.* Mk 7, 3). Jēzus, atsaucoties uz pravieti Isaju, „senču tradīcijas” dēvē par „cilvēku likumiem” (7, 7) un brīdina, ka tos nekad nedrīkst nostādīt „Dieva baušļa” vietā (7, 8). „Dieva bausli atmetuši, jūs pildāt cilvēku ieražas”, saka Kristus (7, 8). Pāvests norādīja, ka Jēzus, šādi izsakoties, brīdina arī mūs, lai mēs nedomātu, ka, lai būtu par labiem kristiešiem, varētu pietikt ar likuma ārēju ievērošanu. Mēs, tāpat kā farizeji, varam domāt, ka viss ir kārtībā, un uzskatīt, ka esam labāki par citiem. Tas ir liels risks.

Šajā sakarā Francisks uzsvēra: „Priekšrakstu burtsiska ievērošana ir kaut kas neauglīgs, ja izmaiņas nenotiek mūsu sirdī un ja šī ievērošana neizpaužas konkrētā rīcībā, proti, ja mēs lūgšanā neatveramies

Dievam un Viņa Vārdam, ja nemeklējam taisnību un mieru, ja nesteidzamies palīdzēt nabīgiem, vājajiem un apspiestajiem. Mēs visi zinām, cik daudz ļaunuma nodara Baznīcai un kādu ieļauojumu atstāj tie cilvēki mūsu kopienās, draudzēs vai kvartālos, kuri sevi sauc par labiem katoļiem un bieži iet uz baznīcu, bet pēc tam, savā ikdienas dzīvē, nerūpējas par ģimeni, runā sliktu par citiem utt. Tieši to Jēzus nosoda, jo tas ir pretrunā ar kristīgo liecību”.

Turpinot, pāvests atgādināja, ka Jēzus centrē savu uzmanību uz kādu dziļāku aspektu: „Nekas cilvēku nevar sagānīt, kas no ārienes viņā ieiet, bet kas no cilvēka iziet, tas ir, kas cilvēku apgāna” (7, 15). Francisks paskaidroja, ka tādā veidā Kristus liek uzsvaru uz iekšējās pasaules, tas ir, uz sirds primātu. Mēs kļūstam labāki vai sliktāki nevis ārējo lietu dēļ, bet atkarībā no tā, kas notiek mūsu sirdī. Mūsu nodomi rodas sirdī. Sirds ir dažādu lēmumu avots. Tieši sirdī rodas

vēlme visu darīt mīlestības uz Dievu dēļ. Visas mūsu ārējās darbības ir tikai sekas tam, ko nolēmām savā sirdī, bet nevis otrādi – uzsvēra pāvests. Ja sirds nemainās, tad ar ārējo uzvedību vien nepietiek, lai mēs būtu labi kristieši! Robeža starp labo un ļauno atrodas nevis ārpusē, bet drīzāk mūsu pašu iekšpusē. Šajā sakarā Svētais tēvs aicināja uzdot dažus jautājumus: Kur ir mana sirds? Jēzus saka: „Kur ir tava manta, tur ir tava sirds”. Kur ir mana manta? Kas ir mana manta? Vai šī mana manta ir Jēzus un Viņa mācība? Ja tas ir tā, tad sirds ir laba. Varbūt par savu dārgumu uzskatu kaut ko citu?

Uzrunas noslēgumā Francisks norādīja, ko darīt, lai mēs būtu labi kristieši. Viņš uzsvēra, ka

mums ir jāattīra sava sirds un jāatgriežas. Ja mūsu sirds nav šķīstīta, tad arī mūsu rokas nevar būt īsti tīras un ar savu muti nespēsim izteikt patiesus mīlestības vārdus. Ja sirds nav tīra, tad mēs esam divkosīgi kristieši un nespējam būt patiesi žēlsirdīgi un neprotam īsti piedot. To spēj cilvēks tikai ar vaļsirdīgu un tīru sirdi. Tāpēc esam aicināti lūgt ar Dievmātes aizbildniecību, lai Kungs mums dod tīru

sirdi, kas būtu brīva no jebkāda veida divkosības. Jēzus nosodīja farizejus, jo viņi bija divkosīgi – runāja vienu, bet darīja citu. Ja mūsu sirds būs brīva no divkosības, tad dzīvosim saskaņā ar likuma garu un sasniegsim tā piepildījumu, kas ir mīlestība.

J. Evertovskis / VR
<http://lv.radiovaticana.va>
31/08/2015

Atskatoties uz svētceļojumu

Rīga – Aglona 2015

jauši, jo tikai pašā pēdējā brīdī tika pieņemts lēmums patiešām doties šajā ceļā. Bet tagad esmu pateicīga gan Dievam, gan arī t. Krišjānim, kurš izšķirošajā brīdī atrada iespēju pateikt īstos vārdus, lai man šis īpašais

Šis bija mans pirmais svētceļojums ar kājām uz Aglonu. Varētu pat teikt, ka tajā nonācu ne-

laiks neietu scen.

Mani lielā mērā uzrunāja un ieintrigēja arī šī gada svētceļojuma moto

no pravieša Isaja grāmatas:

„Prasi sev zīmi no Kunga, sava Dieva.” (Is 7, 11) Pašlaik, atrodoties it kā dzīves krustcelēs, šie vārdi mani nespēja atstāt vienaldzīgu.

Un šajās divās nedēļās patiešām bija iespēja piedzīvot dau-

dzas un dažādas zīmes, tomēr šajā ceļā aizdomājos arī par to, cik lielā mērā arī mēs katrs spējam būt par šādām zīmēm saviem līdzcilvēkiem, jo nācās piedzīvot, kā Dievs spēj uzrunāt un parādīt ceļu caur vienkāršām ikdienas sarunām ar citiem brāļiem un māsām, kuri – varbūt pat paši to neapzinoties – kādā brīdī caur to kalpoja kā instrumenti Dieva rokās, lai kļūtu par zīmēm savam tuvākajam.

Protams, ka svētceļojuma laikā neizpalika arī fiziskas grūtības vai kādi garīgi pārbaudījumi, bet tagad atmiņā ir palicis tikai pozitīvais. Man, pirmo gadu ejot svētceļojumā, no sākuma likās, ka lielākās

grūtības sagādās šīs divas nedēļas, kas tiks pavadītas ceļā, tomēr, atgriežoties mājās, sapratu, ka lielākais izaicinājums man stāvēs vēl tikai priekšā – kā saglabāt un nepazaudēt ikdienas rutīnā to, kas šajās divās svētceļojuma nedēļās tika iegūts?!

Man šis svētceļojums paliks ļoti spilgtā atmiņā un ceru, ka arī citus gadus būs iespēja doties ceļā!

* * *

Šogad bija mans otrais svētceļojums. Ja pirmais ‘ieblieza kā ar bomi pa galvu’ un pagrieza visu dzīvi par 180 grādiem, tad otrajā jutu maigu un vieglu Dieva vadību.

Vadību kurp? No tumsas ceļa tu vāk uz mūžības ceļu (sal. Ps 139, 24). Lūk, ja pēc pirmā svētceļojuma likās, ka jau esmu par visiem 100% uz šī šaurā ceļa, tad otrajā - Dievs parādīja, ka patieso ainu neļāva saskatīt daudzi baļķi acīs (protams, manās). Prieks, ka šie baļķi tagad ieraudzīti vai, pareizāk, parādīti, jo nevar risināt tādu problēmu, kuras pastāvēšanu cilvēks pats sev vēl nav atzinis.

* * *

Svētceļojuma gaitā izkristalizējās tāda doma, ka esot svētceļojumā, tu, cilvēks it kā atrodiies paralēlā realitātē. Atrauts no saviem ikdie-

nas pienākumiem, darbiem un pēc kāda laiciņa - arī domām. Tu mēģini tuvoties, pievērsties Tēvam un saproti, ka tas ir tas, kas pilda sirdi ar mieru un pašātvību. Bet svētceļojumam noslēdzoties saproti, ka Tev atkal jāatgriežas ikdienas dzīves realitātē. Tad nu lūk, šķiet, ka tā realitāte, kas bijusi svētceļojot ir reālāka un patiesāka par to otru, kas liek griezties kā vāveres ritenī un pretendē uz to, ka "es esmu tā īstā un vienīgā.., galu galā kas ir divas nedēļas iepretim man, kas esmu vesela gada vērtā?"

Ļoti gribas tās sapludināt kopā ar uzsvaru uz pirmo, Dieva tuvumu

meklējošo un alkstošo, to patieso. Lūgšim mūsu Debesu Tēvu, lai Viņš palīdz mums dzīvot vienā, patiesā realitātē. Kā tur bija? - Kurš ir Ceļš, Patiesība un Dzīvība...?

* * *

Ceļā pie Aglonas Dievmātes

kājām devos pirmo reizi. Man un manam deviņgadīgajam dēlam šis bija pirmais svētceļojums. Domāju, ka viss notiek tieši tad, kad tam jānotiek. Nav viegli ietērpt vārdos visas sajūtas un visus iespaidus, kurus guvām svētceļoju-

ma laikā, taču skaidrs ir viens - tagad, kad kopš svētceļojuma pirmās dienas ir pagājis teju mēnesis, ir sajūta, ka viss grūtums, kas bija - sviedri, sāpes un spēku izsīkums, ir jau pagaisuši, un atmiņā palicis tikai labais un gaišais. Kā arī pateicība. Pateicība Dievam par šo lielisko iespēju, par to, ka viņš palīdzēja mums spert ik soli, palīdzēja tad, kad likās - vairs nespēju, par to, ka deva iespēju satikt un iepazīt tik brīnišķīgus cilvēkus, kādi bija mūsu grupas biedri, par to, ka Viņš bija mums blakus, ka ņēma pie rokas un veda.

Tālajā ceļā ļoti palīdzēja kopīgas

lūgšanas, dziesmas, diskusijas, sarunas ar priesteri. Viss piedzīvotais mani ir ļoti bagātinājis.

Visskaistākais un emocionālākais mirklis, protams, bija nakts gājiens uz Aglonu, kas nebūt nelikās tik viegls, taču brīdis, kad nakts tumsā iesoļojām Aglonas bazilikas teritorijā un pēc brīža uzkāpām arī pie Dievmātes, ir neaizmirstams. Tas bija miers, kas ieplūda manī. Un neaprakstāms prieks, ko novēlu izjust ikvienam.

Uz tikšanos nākamgad!

DRAUDZES AKTIVITĀTES

JĒZUS ADORĀCIJA

Katru svētdienu mūsu draudzē notiek Vissvētākā Altāra Sakramenta adorācija pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00. Visi ir aicināti uz klusu lūgšanu dienas laikā. Laikā no 10:00-11:00 ir paredzēts dziedāt Stundu dziesmas Dievmātes godam, Rožukroņa I daļa un dziesmas Jēzus un Marijas godam.

SVĒTDIENAS SKOLA bērniem sāksies š.g. 27. septembrī

Alfa kursa telpās 2 stāvā (Zemaišu iela 2).

Latviešu plūsmai svētdienās plkst. 16:30. Jeļena, tel. 29763665

Krievu plūsmai pēc sv. Mises plkst. 13:00. Ņina, tel. 28315717

ВОСКРЕСНАЯ ШКОЛА для детей начнется в этом году

27 сентября в помещении *Alfa kursa* на 2 этаже (Zemaišu iela 2).

Русский поток в воскресенье после Св. Мессы в 13:00.

Нина, тел. 28315717

Labā Gana katehēzes bērniem no 3 līdz 6 gadu vecumam. Ie-

pazīšanās 26.septembrī plkst.10:00. Nodarbības sāksies 10.oktobrī, sestdienās plkst. 10:00 Alfa kursa telpās (Zemaišu iela 2). Informācija un pieteikšanās: skolotāja Sandra, tālr.: 27808795.

Katehēze (ticības mācības nodarbības) pieaugušajiem par ticību, Sakramentiem un Dieva likumiem sāksies 22.septembrī, otrdienās plkst. 19:00 kancelejas telpās (Liepājas ielā 38). Vada prāvests Krišjānis, tel.: 26775679.

ALFA KURSS

Ja meklē atbildi uz jautājumiem: **Kāda ir dzīves jēga ? Vai dzīve ir kas vairāk ?**

Tad aicinām Tevi uz Alfū.

Jauns, jau 18.Alfa kurss pieaugušajiem Sv. Alberta draudzē sāksies

2015.gada 14.oktobrī

Kursi notiks Alfa kursu telpās: Liepājas ielā 38 (ieeja no Zemaišu ielas)

trešdienu vakaros

(10 nedēļu garumā) no pulksten

19:00 līdz 21:45.

Dalība par ziedojumiem. Priekšzināšanām nav nozīmes.

LITURĢISKAIS KALENDĀRS

14. septembris, pirmdiena – Svētā Krusta pagodināšana, svētki. Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
17. septembris, ceturtdiena – Svētā Franciska no Asīzes stigmū saņemšanas diena, svētki. Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
21. septembris, pirmdiena – sv. apustulis un evaņģēlists Matējs, svētki. Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
23. septembris, trešdiena – sv. Pio no Pjetrelčīnas, priesteris, piemiņas diena. Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
29. septembris, otrdiena – sv. erceņģeļi Miķelis, Gabriēls un Rafaēls, svētki. Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
1. oktobris, ceturtdiena – sv. Terēze no Bērna Jēzus, jaunava un Baznīcas doktore, piemiņas diena. Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
2. oktobris, piektdiena – sv. Sargeņģeļi, piemiņas diena. Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
4. oktobris, svētdiena – sv. Francisks no Asīzes (franciskāņu ordenim - lielie svētki) Sv. Mises kā svētdienā.
7. oktobris, trešdiena – Vissvētākā Jaunava Marija - Rožukroņa Karaliene, piemiņas diena. Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
15. oktobris, ceturtdiena – sv. Terēze no Avilas, jaunava un Baznīcas doktore, piemiņas diena. Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
18. oktobris, parastā liturģiskā laikaposma XXIX svētdiena – Misiju svētdiena. Ziedojumi tiks vākti misiju atbalstam.
28. oktobris, trešdiena – sv. Apustuļi Sīmanis un Jūda, svētki. Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.

Rožukroņa lūgšana

Oktobra mēnesī Rožukroni mūsu baznīcā kopīgi lūgsimies pēc vakara Sv. Mises no **pirmdienas līdz piektdienai**.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Otrdienās:

30 min. pēc Sv. Mises 18:00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdienās: 7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45;

otrdienās un piektdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:15;

svētdienās: 6:30 – 19:00;

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: 6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no
plkst. **9:00** līdz **12:00** un no **14:00**
līdz **17:00**

piektdienās no plkst. **14:00** līdz **17:00**

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Prāvests:

Krišjānis Dambergs OFMCap,
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com
tālr.: 2 677 56 79

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā

9:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

13:00 krievu valodā

18:00 latviešu valodā

(ar ģimenēm, jauniešiem un bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotaņuka
Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*